

Dvojka: *v náhlé epifanii* „Třeba bychom mohli... Ne.“ *opět skládá hlavu do dlaní,*

Jednička: *zcela totožně* „A co takhle... Ne.“

Trojka: *zcela totožně* „Hej, a co třeba...“

Zarazí se. Všimne si kance. Oba na sebe obdivuhodně tupě zírají.

Trojka: *(s rostoucí panikou)* „Něco vidím.“

Jednička: *(bez zájmu)* „A co?“

Trojka: „To nevím. Ale má to takové ty zahnuté zuby nahoru.“ *naznačuje zahnuté zuby nahoru*

Jednička: *zarazí se, zvedá hlavu z dlaní* „Zuby?“

Filosofové se podívají na kance, kanec se dívá na filosofy.

Dvojka: *trhne sebou, ale nevstává* „Ha, neopeřený čtvernožec!“

Jednička: *(apaticky, skládá hlavu opět do dlaní)* „A co má být. Ten je nám k ničemu. Čtvernožcem se konzerva otevřít nedá.“

Filosofové se vrací do svých chmur, kanec se zvědavě, ale opatrně přibližuje. Náhle Filosofovi 2 bleskne.

Dvojka: *rozvíjí akademickou úvahu* „Pánové... Ale když budeme mít čtvernožce... Nebudeme potřebovat konzervu...“

Všem sepne, tj. svorně se narovnájí, svorně vrhnou chtivé pohledy na kance, svorně pomalu vstanou. Kanec se tváří poněkud nervózně. Filosofové kance kradmo obcházejí, v pořadí v jakém seděli, kanec se kradmo suně doprostřed jeviště. Udělají kolem něj jedno kolečko, během něhož se Dvojka dostane do jedné linie s kancem a Jedničkou, zároveň stojí poblíž plechovky, ovšem nikoliv zcela zády k divákům.

Jednička: *(sykne)* „Co teď?“

Trojka: *taky šeptem, ale nadšeným* „Suverén první!“

Jednička: *gesty se brání, všichni šeptají* „Zbláznili jste se? Taková bestie? Skolte ho něčím!“

Trojka: „Čím?“

Dvojka: *ukáže na konzervu* „Tímhle!“

Dvojka bere konzervu, trojice obkrouží koordinovaný půlkruh kolem kance, Dvojka zůstává bodem A na úsečce A – Kanec – Jednička, přičemž Jednička je nyní nejvíc vlevo, a velmi teatrálně, hojně mávaje volnou rukou, míří.

Dvojka: „Připravit! Pal!“

Dvojka hází konzervou. Kanec uhýbá, konzerva zasahuje Jedničku (to se ale snadno řekne, co?). Praštěný Jednička udělá pár tanečních kroků stranou ve volné variaci Pas de Quatre z Labutího jezera a elegantní piruetou se kácí k zemi. Kanec, kterého útok vyděsil, utíká, na útěku bere konzervu a prchá pryč z jeviště. Doplnění k Michalovým poznámkám: Kanec asi prchne obloukem, tj. nejprve doprava, pak dozadu kolem filosofů, sebere plechovku, která asi bude v levé části (jestli ji Jednička neodhlavičkuje daleko) a mizí. Tento oblouk totiž usnadní „taneční výstup“ ve II. 5 (JP). Málem u toho sráží Nýmanda, který, velmi se sebou soucítící, zrovna vstupuje na scénu. Srážka s kancem jej vyděsí, proto se drží stranou, filosofové jej nevidí.

Trojka: *(nadšeně)* „Tak! A jeden problém nám vyřešil druhý.“

Dvojka: „Správně. *Popojde si zatím k Jedničkovi* A pak že si s tím neporadíme. Jste v pořádku, kolego?“ *(Pomáhá Jedničce na nohy.)*

Jednička: *(deliricky)* „Myslím, že vidím světlinu bytí!“

Podpíraje ho o rameno, pomáhá Jedničce usadit se na jeho knihy, všichni tři se vrací do výchozích pozic.

Dvojka: „Tak. A co teď?“